

Майсторъ Лалйо.

Падишахъмъ — боя се отъ отказъ.

Султана. Щомъ е това въ моята лична власть.

Майсторъ Лалйо

Отъ тебъ единъ зависи мойта радостъ.

Султана. Кажи тогазъ: ще сторя щото мога...

Майсторъ Лалйо. (Въ колебание).

... Падишахъмъ, открито ще ти кажа:

Когато азъ въ нощитѣ на мечтане,
по нашата жамия съ часове
обмислювахъ: каква ще бжде тя...
като твоята слава величава,
като твоето царство необятна;
и когато възрастваше предъ менъ
жамията вълшебна като сънь; —
сърдцето ми треперяше отъ радостъ,
гърдитѣ ми задъхваше вълнене —
азъ питахъ се: ще бжда ли щастливъ
до нѣкога и въ моя роденъ край
да вдигна храмъ за мойтѣ родни братя,
че и тѣхъ ги съ Аллаха свързва вѣра...
(Спира смутенъ и развълнуванъ).

Султанъ Селимъ.

Разбирамъ азъ голѣмата ти мжка...
(Замисля се)

Майсторъ Лалйо.

Падишахъмъ, казахъ си свидна болка,
що ми тежи и ми не дава миръ.
която ме гнети и день и нощъ...

Султанъ Селимъ.

Сподѣлямъ ти челоуѣшката мжка...
(Вмисленъ, спира о него погледъ)

Религия — кой могълъ би безъ нея?

тя слънце е за слабия човѣкъ;

за силниятъ е смисълъ и животъ.

Безъ нея ний сме вихрогонъ въ полето,
що лута се, незнай кжде блуждае.

Религия неможе безъ свой храмъ,
тѣй както и душата безъ плътъта...

Та схващамъ те, разбирамъ твоята болка.